

Datum
2023-08-25

Diarienummer
BYG-2023-
282,460,461,462,463,
464,465

Byggnadsinspektör
Torbjörn Wahlström
torbjorn.wahlstrom@trelleborg.se
0410 - 73 45 40

Boverket
Remissvar på 30/2022
31/2022
2215/2021
6640/2022
3295/2022
3680/2021
2478/2023

Remissyttrande Från Trelleborgs kommun

Yttrande som remissinstans

remiss avseende – Boverkets förslag till föreskrifter om skydd med hänsyn till hygien, hälsa och miljö

remiss avseende – Boverkets förslag till föreskrifter om säkerhet vid användning av byggnader.

Remiss: Boverkets förslag till föreskrifter och allmänna råd om säkerhet i händelse av brand i byggnader

remiss avseende – Boverkets förslag till föreskrifter om konstruktion av byggnader.

remiss avseende – Boverkets förslag till föreskrifter om Boverkets förslag till föreskrifter om krav på tomter m.m.

remiss avseende – Boverkets förslag till föreskrifter om tillgänglighet och användbarhet för personer med nedsatt rörelse- eller orienteringsförmåga i byggnader av byggnader.

remiss avseende – Boverkets förslag till föreskrifter om bostäders lämplighet för sitt ändamål

Då förslagen om förändringar är samma avseende struktur och uppbyggnad för föreskrifterna väljer vi att sammanställa yttrandet genom generella synpunkter avseende alla remissförslagen. I huvudsak framför vi synpunkter på de konsekvenser som anses följa av förslagen på förändrat regelverk.

Inledningsvis vill vi framföra följande:

En genomgång av Boverkets byggregler är högst relevant. Nuvarande struktur kan upplevas svårnavigerad och i viss mån otydlig. Regelverket är idag uppbyggt och strukturerat på så vis att korsreferenser och hänvisningar mellan paragrafer, kapitel och överordnade lagrum bidrar till svårtolkade slutsatser om vad som ska gälla och när. Vi erfar att denna struktur bidrar till att tolkningar och slutsatser därför skiljer sig mellan kommuner.

För att undvika stora skillnader mellan kommuner och mellan tjänstemän och för att hantera ärenden på ett fullgott sätt ser vi därför positivt på en översyn och en strukturell förändring av regelverket.

Positiv till strukturen

Vi ställer oss generellt positiv till det förtydligande av struktur som nu är föreslaget i föreskrifterna. Strukturen uppfattas positiv avseende bland annat tydlighet kring vad som ska hanteras gällande nybyggnation respektive ändringar av byggnader. Särskilt att innehållet komprimeras i sin helhet men också att vissa tidigare allmänna råd blir föreskrifter.

Det finns också en fördel i att föreskrifterna om säkerhet vid användning av byggnader får en tydlig koppling till 3 kap. 18 § plan- och byggförordningen samt kompletteras med 1 kap. 8 § avseende projektering och utförande. Även språket och de överlag kortfattade paragraferna ger ett generellt positivt intryck.

Vi finner sammanfattningsvis att Boverkets mål för att uppnå en tydlig struktur därmed uppfyllt.

Vår uppfattning i övrigt

Vi vill här framföra uppfattningen om regelförändringens innebörd. Vår erfarenhet är att byggherrar inte ska förstås utifrån ett och samma perspektiv. Det är stor skillnad och stort spann mellan den stora byggkoncernen till egenbyggaren som ansöker om bygglov en gång i livet.

Vår uppfattning är att regelförändringen inte omfattar denna bredd av byggherrar som samhällsbyggnadsnämnden har att hantera. Boverket missar att i avsnitt 2.2.2, innovation och nytänkande, begränsas lyfta kommunernas perspektiv och erfarenheter av diskussioner med byggherrar om hur allmänna råd ska tillämpas eller tolkas. Boverket anser idag att byggherrar måste bevisa att bindande regler kan uppfyllas på annat sätt än i de allmänna råden men har samtidigt inte bidragit med användbar och relevant vägledning för hur den processen bör se ut. Begreppet innovation och nytänkande används även som något positivt av sig självt vilket innebär att risken för negativa konsekvenser förbises. Det är inte beaktat för vem eller vilka som innovation och nytänkande ger ett negativt utfall, exempelvis ur ett socioekonomiskt perspektiv. Vi är särskilt frågande till om barnkonventionen beaktats i tillräcklig omfattning, särskilt med hänsyn till barns skilda socioekonomiska förutsättningar och sociala kapital. För att marknaden och samhället ska förses med fullgoda byggnader kräver det tydlighet från regelverket.

Det är först vid kontakt med byggnadsnämnden som uppmärksamhet från byggherren många gånger tvingas riktas mot uppfyllande av tekniska krav. Dessa krav är inte alltid, och kanske ganska ofta, inte förenliga med byggherrens initiala vision om det slutliga resultatet av sin ombyggnad, tillbyggnad eller nybyggnad.

Dock är det kraven som leder till ett fullgott byggnadsbestånd i samhället.

Sammanfattningsvis uppfattar vi att förslaget på regeländringar lägger för stor tillit till att byggherrar vet och tänker på vilken nivå som är den för samhällets bästa.

Det blir upp till byggnadsnämnderna/ enskilda handläggare att diskutera deras lösningar och upp till byggherrarna att bevisa att miniminivån är uppfylld. Förfarandet kommer kräva mycket resurser i form av kunskap, personal, ekonomi och tid. Vi utvidgar resonemanget om dessa konsekvenser nedan.

Reflektioner kring konsekvenser

Vi anser emellertid att förslaget till förändring av struktur och uppbyggnad av regelverket riskera innebära en mycket stor påverkan på möjligheten att uppnå det övergripande syftet med regeländringen. Förändringen innebär dels att de allmänna råden tas bort dels att hänvisningar till specifika standarder försvinner.

I remissutskicken redogör Boverket för sin medvetenhet för konsekvenser som kan antas uppkomma för byggnadsnämnderna samt för övriga berörda aktörer. Vi vill här framföra synpunkter avseende Boverkets redogörelse av konsekvenserna för just byggnadsnämnderna. Då konsekvenserna är beskrivna likvärdigt i båda remissförslagen väljer vi att yttra sig i ett gemensamt svar gällande för båda:

Boverket framför under avsnitt 7.4.3 Konsekvenser för byggnadsnämndernas handläggning, 1 st. att det efter en övergångsperiod kommer kunna skapas bättre förutsättningar för en effektiv administration med handläggningstider likt de vi har idag. Vi tvivlar inte på Boverkets analys av handläggningstider kan komma att återgå till de tider som generellt finns idag, de är ju lagstadgade. Vi ställer sig dock frågande inför vilken avkall på kvalitet som kommer behöva göras för att hålla handläggningstiderna. Som framgår att våra synpunkter nedan antas handläggningen efter regelförändringen kräva mer tid än idag.

Under avsnitt 7.4.3 Konsekvenser för byggnadsnämndernas handläggning, 2 st. "Byggnadsnämnderna behöver kompetensutvecklas" anför Boverket att kostnader initialt kommer att öka till följd av behovet av kompetensutveckling. Stycket avslutas med att inlärningskostnader oflast minskar när nya rutiner finns på plats. - Vi noterar att Boverket uttryckligen nämner att kostnader kommer att uppstå till följd av kompetensutveckling för så väl handläggare, inspektörer, chefer och politiker. Vi ser emellertid att förslaget generellt kommer att pressa upp kostnaderna. Regelförändringen kommer innebära en initial och bestående kostnadsökning för landets miljö- och byggnadsnämnder.

Under 7.4.3 Konsekvenser för byggnadsnämndernas handläggning, 3 st. "Handläggningen kan ta längre tid i början" skriver Boverket om vad de benämner "vanliga lösningar" och "nya lösningar" hur byggherrens val av dessa båda påverkar handläggningen. -Vi uppfattar det som om Boverket menar att handläggningen påverkas i en riktning beroende av lösning som väljs och att en riktning kommer vara mer resurskrävande än den andra.

Om byggherren väljer lösningar som inte är lösningar som idag beskrivs i de allmänna råden kallar Boverket det nya lösningar. Lösningarna som idag anges i de allmänna råden ska då (i alla fall i större utsträckning) uppfattas som vanliga lösningar enligt så som vi uppfattar Boverket. Vi vill här påpeka att när de allmänna råden tas bort så kommer det inte finnas några vanliga lösningar.

Systemet nollställs och byggherren redovisar förslag på lösningar utifrån nya perspektiv. Det är ju det som är syftet med hela regelförändringen, att lösningar ska initieras av byggherren utifrån en kreativ marknad.

Fler betydande konsekvenser

Utöver de konsekvenser som Boverket själva tar upp i remissförslagen ser vi flertalet andra betydande konsekvenser som förändringen bär med sig. Nedan utvecklar vi uppfattningen om innebörden av förändringen av regelverket:

- Handläggningstiderna äventyras

Avsaknaden av tydliga förhållningsregler, dvs borttagandet av allmänna råd och hänvisningar samt en mer generell öppenhet i form av funktionskrav, innebär att det i varje enskilt ärende kommer att behövas omfattande dokumentation. Tekniska samråd kommer förlängas då hänvisning till avsnitt och specifika paragrafer inte kommer kunna göras som idag. Varje föreslagen lösning kommer kräva systematisk granskning, avvägning och dokumentation. Slutsamråd och utfärdande av slutbesked kommer att kräva längre tid. Detta då avstämning mot dokumenterade lösningar ska göras i de enskilda fallen i mångt större omfattning än vad som är fallet med nuvarande regelverk. Den förlängda tiden kommer innebära kostnadsökning för sökande.

- Kontrollplan och dokumentation

Förslaget leder till omfattande dokumentation av redovisade lösningar, riskbedömningar och sammanställande inför startbesked. Till skillnad från dagens uppbyggnad av kontrollsystemet där punkter i kontrollplanen stäms av mot avsnitt i byggreglerna (BBR) och där en miniminivå därmed i

många fall är garanterad genom det allmänna rådet eller en standard kommer det nya systemet kräva helt andra kontrollpunkter i kontrollplanen. Systematiken och dokumentationen blir därmed omfattande. En fastställd kontrollplan måste gå att följa under de fem år som ett bygglov är giltigt. Det ska således vara möjligt för den kontrollansvarige och för byggherren att flera år senare veta vilken nivå kontrollpunkten avser. Utifrån detta måste en omfattande dokumentation tillfogas varje enskild lösning av funktionskraven och dess uppföljningspunkt i kontrollplanen.

- Försvårande ställningstagande

Utifrån dagens regelverk kan avstämning göras mot specifika avsnitt i regelverket. Detta innebär att byggnadsnämnden vet att byggnader och byggnadsverk genom kontrollplanen uppfyller miniminivån som fastställts i de allmänna råden. Att i varje enskilt fall ta ställning till en lösning och en situation är inte bara tidskrävande utan även mycket svårt. Byggherren kommer ombedjas inkomma med riskanalyser i stor utsträckning. Miniminivåer finns inte att luta sig mot. Som exempel kan räcken på 90 cm nämnas. Denna nivå kommer inte längre godtagas utan en riskanalys.

-Krav på ökad kompetens är svår att tillgodose

Byggherrar anlitar expertis inom olika områden. Detta gäller generellt för såväl de stora etablerade byggföretagen som engångsbyggaren utan egen kompetens. Redovisade lösningar för att tillgodose funktionskraven kommer därmed i mångt och mycket vara en produkt av en expert.

Byggnadsnämnderna måste därmed kunna möta upp mot denna expertis för att slutligen godtaga det redovisade. Marknaden är redan idag begränsad för att hitta tillräcklig kompetens till byggnadsnämndernas inspektörstjänster. Med det nya systemet kommer det krävas expertis inom så gott som samtliga områden som det finns funktionskrav för. Vi finner tillgodoseendet av denna kompetens osannolik till följd av så väl brist på marknaden så väl av kostnadsskäl.

-Lokala riktlinjer

Förslaget på förändring och borttagande av allmänna råd innebär att hänvisningen till standarder tas bort. Vi anser det förstäligt att denna hänvisning tas bort med utgångspunkt i att standarder som idag hänvisas till sällan är allmänt tillgängliga för gemene man. Borttagandet av hänvisningar innebär emellertid att nämnden kommer att hitta egna och nya vägar att förhålla sig till och göra sina bedömningar mot. Byggnadsnämndens ansvar för att uppfylla handläggningstider och servicenivåer leder till lokala riktlinjer. Riktlinjer kommer inte samordnas med andra kommuner och en uppsjö av regler kommer att råda över landet. En del riktlinjer kommer vara de samma som de nuvarande allmänna råden andra kommer anpassas efter lokala ställningstagande. Ovissheten om vad som gäller i kommunen kommer bli stor för byggherrarna.

- Avsaknad av förutsägbarhet

För byggherrar och andra berörda aktörer kommer avsaknaden av ställningstagande i regelverket leda till oförutsägbarhet. För engångsbyggaren eller den byggherre som önskar planera och läsa om vad som gäller kommer möjligheten vara begränsad. Först vid kontakt och vid mer konkret ärendehantering kommer ställning kunna tas till vad som gäller för det specifika projektet. Berörda aktörer kan inte på förväg veta om dennes förslag på lösning uppfyller godtagbara miniminivå.

- Större skillnader i bedömningar

Skillnader i bedömningen om godtagbara lösningar kommer med redovisade förslag på förändringar i regelverket bli stora. Vad som gäller i en kommun kommer inte gälla i en annan kommun. Det kommer även skilja sig mellan handläggare, mellan den erfarna och den oerfarna, mellan specialisten och mellan den allmänkunnige, mellan det tidigare ställningstagandet av den som avslutat sin anställning och den nya.

- Stort personberoende

Ett visst personberoende finns alltid. Regelverket öppnar emellertid upp för stort personberoende. Den inspektör som är erfaren och den som är specialiserad inom specifika ämnesområden kommer kunna komma till bedömningar som den inspektör som inte är erfaren och den som inte besitter specialkunskaper kommer kunna göra.

-Ökad risk för påtryckningsaktioner

Regelverksförändringen innebär att byggherren i mångt mycket större utsträckning än idag ska redovisa lösningar som denne önska få bekräftade och godtagbara. Den resursstarke byggherren kommer genom sin status och sitt erfarenhetskapt indirekt kunna pådriva, inte minst den nya och oerfarne, inspektören. Nämnden vill här vara tydlig med att påståendet inte är ett uttryck för farhågor om otillbörlig påtryckning utan för den indirekta påverkan samspelet mellan byggherren och den nytillträdde (eller för den delen den erfarne) inspektören kan leda till. - Branschtunga aktörer på lokal nivå bestämmer nivån. Med det nya förslaget på tillvägagångssätt finns en uppenbar sannolikhet i att de lokala aktörerna avgör nivån för godkändhet. I synnerhet det stora och branschtunga. Det innebär att lokala nivåer sätts utifrån vissa aktörers redovisade standarder. Det kan vara byggherrar men även producenter och tillverkare med produkter starkt förankrade i en region. De lokala riktlinjerna kommer därmed att anpassas och skilja mellan regioner där inflytelserika aktörer har olika nivåer, mått eller standarder att erbjuda den lokala marknaden. De små och medelstora aktörerna kommer därmed få svårt att hävda sig.

- Försvårande för standardiserade produkter på marknaden

Utifrån dagens regelverk vet marknaden vilka standarder på byggnation och varor som är anpassade till godtagbara kravnivåer. När regelverket öppnar upp för en mer oförutsägbart och föränderlig kravnivå kommer även standardiseringen av lösningar inom samhällsbyggnad försvåras. I en region kan en stark aktör få sina produktmått godtagbara och i förlängningen accepterade som gällande kravnivå. Övriga tillverkare får därmed svårt att anpassa sina produkter efter de olika gällande kravnivåerna i olika regioner. Detta scenario är direkt motsägelsefullt med syftet och förhoppningen med förslagen på ändringar i regelverket.

-Otydlighet i ansvarsfördelningen

Vi ställer oss ställer sig undrande till ansvarsfördelningen avseende godtagbara lösningar. Byggherren ska redovisa en lösning som byggnadsnämnden ska godtaga (om än efter bedömning). Byggherren

har ansvaret för byggnaden samtidigt som det är nämnden som godtar byggherrens redovisade lösning. Om regelverket inte ger nämnden ledning om vilken nivå som ska råda kommer nämnden i praktiken enbart dokumentera en redovisad lösning.

Om denna inte visa sig gångbara eller felaktig uppstår ett vakuum i ansvarsfördelningen på ett sätt som inte är fallet idag.

-Vad granskas mot vad

När regelverket uttryckligen anger att hänvisningar till standarder inte längre ska göras kommer på så sätt som idag uppstår frågan om hur granskningen egentligen ska gå till. Så som det uppfattas kan det förenklat uttryckas enligt följande:

Byggherren redovisa sin önskade lösning. Byggnadsnämnden, genom inspektören, godtar lösningen. Lösningen dokumenteras noggrant. Vid slutsamråd kommer byggnadsnämnden granska lösningen mot dokumenterad redogörelse. Det vill säga; någon granskning av utförande mot uppsatt regelnivå kommer inte göras. I praktiken kommer granskning av att byggherren gjort som denne själv önskat vara det som görs.

-Vilken standard ska gälla

I de redovisade författningsförslagen anges det något motsägelsefullt att hänvisningar till standarder inte är önskvärt. Dels till följd av att standarder inte är allmänt tillgängliga och dels då standarder motverkar den utvecklingspotential och kreativitet som marknaden besitter. Samtidigt nämns att det är önskvärt att standarder tas fram och används. Enligt vår uppfattning finns inga skäl att tveka på att standarder kommer att tas fram och att standarder kommer att hänvisas till. När regelverket inte i sig anger nivåer och inte heller anger vedertagna standarder uppstår emellertid frågan om vilken standard som kommer gälla för ett specifikt egenskapskrav. Hur ska marknaden och berörda aktörer kunna veta vilken standard som är gällande. Boverket anger till och med att standarder bör hållas uppdaterade vilket är en tillförlit som vi i viss mån förhåller oss skeptiska till. När en standard inte längre uppdateras kommer tillförliten sannolikt förläggas till annan tillgänglig standard. Det kan till exempel vara standarder i form av lokala riktlinjer som inte i tillräcklig mån uppdateras eller framtagna branschstandarder. Det kommer också bli oförutsägbart för vilken branschstandard som tillämpas i den aktuella kommunen. Är det en lokal framtagna standard eller en mer landsomfattande?

- Fördyrande för såväl byggherrar som för kommunen

Omfattande redovisningar kommer att krävas från den sökandes sida innan startbesked kan utfärdas. Sannolikt kommer konsultkostnader uppstå i mycket större utsträckning än idag. Vi ställer frågan om vem som kommer att stå för den kostnaden. Sannolikt så är det byggherren eller köparen som betalar. Regeländringen innebär utifrån detta ett fördyrande av marknaden. Även den tidigare nämnda ökade tidsåtgången kommer fördyra byggherrarnas projekt.

- Svårigheter i överklagningsprocesser och i tillsynsskeden

Vid en prövning efter meningsskillnader kommer ställning behöva tas till om den godtagna och redovisade lösningen för att uppfylla ett visst funktionskrav varit korrekt. Att inte ha ett tydligt regelverk att hänvisa till kommer då bli försvärande.

Frågan uppstår om det är byggherren som redovisat en bristfällig lösning eller har byggnadsnämnden godtagit en bristfällig lösning? Det kommer bli svårt för byggnadsnämnden att förelägga en byggherre att bringa ett byggnadsverk i ordning när det först kommer att krävas en utredning om vilken lösning som ska gälla i det specifika fallet. Vidare kan frågan ställas om vem som ska stå för kostnaden för utredning vid anmälan om att ett byggnadsverk inte uppfyller egenskapskravet. Idag kan det i viss utsträckning utredas huruvida den standard som anges via regelverket uppfylls. Samma enkelhet finns inte vid en utredning mot ett icke befintligt standardiserat regelverk.

-Uppfattning om att byggherrar önskar förutsägbarhet

Vad vi erfar så är det önskvärt från byggherrarnas sida att det finns en tydlighet, en standard och en förutsägbarhet. Byggherrar vill kunna planera sina projekt, ha handfasta regler om vad som gäller. Vid meningsskillnader i olika ärenden mellan byggherrar och byggnadsnämnden är det önskvärt att ha tydliga regelverk att luta sig mot även tolkningen av bestämmelsen skiljer. Det är inte önskvärt att diskussionen handlar om vilken standard eller vilket numeriskt mått som ska gälla.

Helhetsintrycket av regelförändringen

Vi finner syfte och mål med förslagen till de s.k. möjligheternas byggregler goda. Att ta bort de allmänna råden för att inte låsa lösningar kan enligt vår mening öppna för ett mer mångfasetterat sätt att uppfylla gällande funktionskrav på. Att inte hänvisa till standarder har redan nämnts som förståeligt utifrån standardernas otillgänglighet. Vi finner dock att de konsekvenser som redovisats ovan är så pass betydande och sannolika att förslaget i sin helhet *inte uppfyller syftet och målet med förändringen*. Vi ser inte att förändringen kommer att leda till mer unison bedömning eller likvärdig hantering. Vi ser inte heller att systemet leder till ökad förutsägbarhet och enkelhet för marknaden att skapa fler innovativa och kreativa sätt att uppfylla funktionskraven på.

Sammantaget finner vi att förslaget leder till betydande konsekvenser på sådant vis att förslaget ej kan tillstyrkas.

Nedan följer exempel på synpunkter på paragrafer vars princip genomsyrar alla föreskrifter.

Boverkets förslag till föreskrifter om säkerhet vid användning av byggnader

Vi avstyrker:

att 2 kap. 6 § får preciseringsnivå A. Föreskriften bör klargöra måttangivelser för minsta tillåtna öppningar mellan plansteg.

att 2 kap. 8 § får preciseringsnivå A. Föreskriften bör klargöra minsta tillåtna stegdjup alternativt ett lämpligt måttförhållande mellan stegdjup och steghöjd (t.ex. motsvarande trappformeln)

att 2 kap. 8 § inte gäller för ramper på så sätt att början och slutet på rampen tydligt markeras. Personer kan ha både nedsatt rörelseförmåga och nedsatt synförmåga.

att 2 kap. 8 § normaliserar att trappor kan projekteras och utformas med trappsteg i avvikande höjder inom ett och samma trapplopp. Trappsteg med avvikande höjd bör aldrig vara den primära inriktningen vid projektering och utformning av trappor.

att 2 kap. 10 § får preciseringsnivå A. Föreskriften bör bibehålla de måttangivelser som finns i nu gällande byggregler, 8:2321 BBR

att 2 kap. 11 § får preciseringsnivå A. Föreskriften bör bibehålla de måttangivelser som finns i nu gällande byggregler, 8:2321 BBR

att 2 kap 12 § inte ställer krav på ledstänger på båda sidor om trappor och ramper. Detta för trappor och ramper som ska vara tillgängliga och användbara för personer med nedsatt rörelse- eller orienteringsförmåga. Detta för att underlätta för personer med nedsatt rörelseförmåga i ena sidan av kroppen. Förslaget innebär att personer inte kan använda samma trappor och ramper för att ta sig in eller ut, upp eller ner.

att 2 kap 24 § får preciseringsnivå A. Föreskriften bör kompletteras vid vilken fasadhöjd och taklutning som snörasskydd bör finnas över entréer. Detta för att minimera risken att krav på snörasskydd ställs i större omfattning än i nu gällande byggregler.

att 2 kap. 28 § inte hänvisar till lämplig standard och saknar tydlighet som finns i nu gällande byggregler. När tydligheten försvinner finns det också en risk att barnsäkerheten brister

att 2 kap. 29 § saknar information om att markeringarna ska vara synliga även vid olika ljusförutsättningar (mörker/dagsljus)

att 2 kap. 32 § saknar temperaturangivelser som i nu gällande byggregler

att 2 kap. 35 § inte klargör att en utslagsvask ska placeras i samma inredningslängd som spisen. Lydelsen i nu gällande byggregler innebär ökad säkerhet, i synnerhet för barn, som befinner sig i utrymmet samtidigt.

Vi ställer oss frågande till:

att 1 kap. 9 § inte hänvisar till bygghandlingar

att 2 kap. 4 § inte klargör att säkerhetsanordningar inkluderar både säkerhetsbcslag och spärranordningar

att 2 kap. 10 § inte klargör att ramper ska ha skydd som förhindrar avåkning

att 2 kap. 14 § inte klargör att skydd vid öppningar i byggnader bör ha lämpliga anordningar. Boverkets förslag till föreskrifter om skydd med hänsyn till hygien, hälsa och miljö

att 1 kap. 9 § inte hänvisar till bygghandlingar

-Föreskrift plus allmänt råd ersätts av Funktionskrav och preciserade krav.

Analytisk Dimensionering kan användas på preciserade krav, dvs på allt! Man kan se det som att det inte längre finns några föreskrifter som beskriver någon konkret utformning. Uttrycket Förenklad Dimensionering utgår. Detta kommer att innebära

bedömning av tillräckligt brandskydd som kan variera från kommun till kommun.
Större tryck på den lokala räddningstjänsten som remissinstans.

-Branschen ska själva utforma hur AD görs. BBR hänvisar till ur SIS/TS 24837 istället. BBRAD försvinner.

Positiva skärpningar av brandföreskrifterna

- Spisvakt och boendesprinkler blir krav i 3C
- Större energilagring (t.ex. batterier) i egen BC plus sluss mot utrymningsvägar
- Aut.brandlarm i förskolor
- Skolor: fönsterutrymning i markplan tas bort
- Aut.larm för Vk 2B

Tveksamma lättnader i föreskrifterna

- Carport behöver inte vara avskild från småhus
- Kan en annan byggnad ingå i samma brandcell enligt övriga regler finns inga krav på avskiljning mellan byggnaderna längre
- Viss fönsteryta mm undantas ej längre från krav på avskiljning mot garage

KONSEKVENSN FÖR RTJ

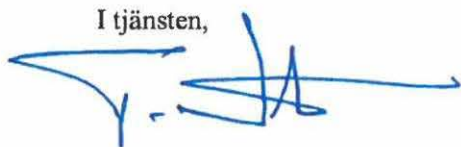
- BSD får ökad betydelse vid tillsyn i framtiden då AD förväntas öka
- Personal behöver skaffa sig kunskap om nya reglerna. Bygginsp kan förväntas vilja ha mer stöd under en period.

Föreskrifter om konstruktioner

Positiv skärpning

En punkt har tillkommit i dimensioneringskontrollen med krav på att kontrollera att erforderlig samordning av projekteringsarbetet

I tjänsten,

Torbjörn Wahlström
Byggnadsinspektör